

Оксана Віталіївна ПОДЛЕСНА

студентка групи Б-21

ВСП «Вовчанський фаховий коледж Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка»

Науковий керівник – ГОЛУБНИЧА Ольга Володимирівна,

викладач ВСП «Вовчанський фаховий коледж Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка»

ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Сучасний стан організації управлінської діяльності сільського господарства не відповідає повною мірою вимогам ринкової економіки, що безпосередньо впливає на ефективність його функціонування. Особливістю сучасного етапу вдосконалення системи управління є відсутність необхідної єдності нових форм організації виробництва й управління та їх змісту. Підвищення ефективності управлінської діяльності – одне з найбільш актуальних завдань, виконання якого забезпечує стійкий стан підприємства на ринку та його економічний розвиток. У сільськогосподарському виробництві організація управлінської праці здійснюється під прямим та опосередкованим впливом різних факторів, пов'язаних із характером розвитку суспільно-політичного ладу, формами власності, галузевою специфікою аграрного сектору економіки.

Сезонність виробництва, змінна кількість необхідних трудових та матеріальних ресурсів протягом року вимагають певних методів управління в напрямі збалансування і вирівнювання наявних мінливих диспропорцій. Отже, на різних етапах виконання сільськогосподарських робіт виникає надмірний робочий темп, котрий вимагає своєчасних зважених рішень, а також мобільності від керівництва. На специфіку менеджменту на сільськогосподарських підприємствах мають вплив певні притаманні механізми виробництва риси, взаємопов'язані з галузями рослинництва та тваринництва. Задля підтримки останніх необхідністю господарського процесу виступає дотримання спеціальних умов зберігання, перевезення та продажу продукції, а також забезпечення чіткої послідовності робіт та дій. Система менеджменту на

сільськогосподарських підприємствах залежить від просторових умов розташування (село чи місто), місцевих традицій та звичаїв, а також рівня задоволення малими фірмами соціально-економічних вимог робітників.

На ефективність менеджменту в АПК значним чином впливають ступінь науково-технічного оснащення і обсяги використання новітніх технологій у поточній діяльності.

Останнім часом сільське господарство стикається з проблемами в організації та управлінні, а саме: зниження обсягів виробництва основних видів продукції рослинництва і тваринництва, посилена деградація земель через нерациональне використання агрохімії тощо. Разом з тим, значна частина сільськогосподарських формувань не має можливості та належної державної підтримки щодо відтворення та оновлення матеріально-технічної бази. Людський потенціал також інколи використовується не досить ефективно: малі та середні фермерські формування через неспроможність оптимізувати виробничі процеси засобами сучасних технологій та інновацій використовують ручну працю, що не потребує високої кваліфікації, а отже, не оплачується належним чином, що призводить до відтоку людського потенціалу в інші сектори економіки.

Отже, постає проблема ефективного менеджменту у сільському господарстві. Основними чинниками нарощування ефективності є:

- добір раціональних методів управління;
- урізноманітнення управлінських інструментів;
- постійне професійне вдосконалення менеджерів, розвиток управлінських та фахових компетентностей;
- високотехнологічне забезпечення виробничого процесу;
- володіння актуальною інформацією щодо ринку тощо.

Таким чином, менеджмент на сільськогосподарських підприємствах залежить від специфіки аграрної галузі, а також від компетентностей менеджера, які повинні охоплювати всі напрямки: знання технологій, техніки, економіки, «м'які навички» тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств: підручник / В. Г. Андрійчук. – Київ : КНЕУ, 2002. –624 с.
2. Березін О. В. Стан та шляхи підвищення ефективності заготівельної галузі споживчої кооперації України: [монографія] / О. В. Березін, Л. М. Березіна, Н. В. Бутенко. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2007. –193 с.

Єва Миколаївна БУТОВА,

студентка групи 201ТТ Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – КУТЬЯ Олеся Валеріївна,

старший викладач кафедри транспортних технологій і логістики Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕТИНУ КОРДОНУ ІСЛАНДІЇ

Ісландія – це країна, що вражає своєю унікальністю, красотами природи і добротою корінних жителів. За останні роки в цій країні швидко почав розвиватися туризм і саме тому потрібно знати головні правила, що допоможуть туристові без перешкод минути кордон.

Після вступу в силу «безвіза» українцям стало набагато простіше подорожувати в Ісландію. Українцям дозволяється перетинати кордон за допомогою біометричного паспорту без необхідності оформлення Шенгенської візи зі строком перебування до 90 днів.

Дістатися до Ісландії можна двома способами: на літаку і на поромі. Квитки на літак коштують набагато дешевше і, враховуючи місця пересадок, можливо відвідати інші цікаві міста і країни. Подорож на поромі обійдеться дорожче, однак в такому випадку можна подорожувати на власному автомобілі.

Особи, які в'їжджають в Ісландію, мають право ввозити для особистих потреб одяг та інші необхідні в подорожі речі без сплати митних зборів і податків за умови, що характер предметів, що ввозяться відповідає меті поїздки, тривалості перебування і іншим супутнім обставинам.